

Sygn. akt III CNP 12/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi A.T.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt II Ca (...), wydanego
w sprawie z powództwa A. T.
przeciwko M. T.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2021 r.,
w przedmiocie wniosku pełnomocnika pozwanej z urzędu
o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt III CNP ,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

W dniu 5 lipca 2021 r pełnomocnik pozwanej M. T. ustanowiony z urzędu adw. M. K. złożyła wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2021 r., którym Sąd Najwyższy odrzucił skargę powódki A. T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lutego 2018 r, przez zasądzenie od powódki A. T. na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w maksymalnej wysokości, na zasadzie art. 122 § 1 k.p.c., gdyż nie zostały one uiszczone w całości ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W odpowiedzi na skargę A. T. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia pełnomocnik pozwanej M. T. z urzędu złożyła jedynie wniosek o zasądzenie od Skarbu Państwa na jej rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w maksymalnej wysokości, gdyż nie zostały one uiszczone w całości ani w części. Wniosek ten został oddalony przez Sąd Najwyższy w punkcie 2 postanowienia z dnia 28 stycznia 2021 r., zaś przyczyny tego rozstrzygnięcia zostały wskazane w pisemnym uzasadnieniu. Zgodnie z art.109 k.p.c., stosowanym odpowiednio w postępowaniu kasacyjnym (art.398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.), wniosek o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku może być skutecznie złożony do momentu wydania i podpisania przez Sąd Najwyższy orzeczenia z uzasadnieniem. Skoro skarga została odrzucona, to zobowiązana do poniesienia kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym była - zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik postępowania- skarżąca powódka na zasadach ogólnych (art. 98 k.p.c.).

W razie wygrania sprawy przez stronę korzystającą z pomocy prawnej udzielonej z urzędu, sąd na wniosek wygrywającego zasądza od przegrywającego przeciwnika koszty zastępstwa advokackiego z urzędu na rzecz wygrywającej strony reprezentowanej przez pełnomocnika z urzędu, a nie bezpośrednio na rzecz pełnomocnika z urzędu. W takiej też tylko sytuacji, zgodnie z przepisem art. 122 § 1 k.p.c., adwokat ustanowiony z urzędu ma prawo - z wyłączeniem reprezentowanej przez siebie strony - ściągnąć sumę należną mu tytułem wynagrodzenia i zwrotu wydatków z kosztów zasądzonych na rzecz tej strony od przegrywającego sprawę przeciwnika. W przypadku bezskuteczności egzekucji znajduje zastosowanie paragraf 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz.18), zgodnie z którym w sprawie cywilnej, w której kosztami procesu został obciążony przeciwnik procesowy strony korzystającej z pomocy udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, koszty, o których mowa w § 2, sąd przyznaje po wykazaniu bezskuteczności ich egzekucji. W postanowieniu Sądu Najwyższego

z dnia 28 stycznia 2021 r. nie zawarto jednak rozstrzygnięcia o zasądzeniu od powódki A. T. na rzecz pozwanej M. T. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, albowiem nie złożono o to wniosku, stąd przytoczone wyżej regulacje nie znajdują zastosowania. Wniosek o uzupełnienie postanowienia podlega zatem oddaleniu ze względu na brak podstaw do jego uwzględnienia w świetle art.351 k.p.c. i art.109 k.p.c.

ke